

“Στον ναό θα ερχομεθα, θα προσευχόμεθα, θα κοινωνούμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 12 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανατολικού. Μεταξύ άλλων, στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Βεροίας, είπε:

“Ας έκμεταλλευθοῦμε αὐτή τήν πε-ρίοδο καί ἄς ἀξιοποιήσουμε καί τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίδει ἡ δο-κιμασία τήν ὁποία διέρχεται καί ἡ πατρίδα μας καί ὅλος ὁ κόσμος μέ τήν ἐπιδημία τοῦ κοροναϊοῦ πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, γιά νά προσευ-χη-θοῦμε περισσότερο, γιά νά εἴμαστε περισσότερο ἐγρήγορη, τηρώντας πάντοτε τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν ἐιδικῶν, τά μέτρα προφυ-λάξεως καί ὑγιεινῆς πού συστή-νο-νται ἀπό

τούς υπευθύνους, για να προστατεύσουμε και τους έαυ-τούς μας, ιδιαιτέρως, παρακαλώ, οι μεγα-λύ-τεροι στην ηλικία, οι ασθενείς και όσοι έχουν προβλή-ματα υγείας, αλλά και για να προφυλάξουμε και τους αδελ-φούς μας, εάν έχουμε κάποια συμ-πτώματα πού παραπέμπουν στην ασθένεια αυτή.

Έχουμε όλοι ευθύνη και για τόν έαυτό μας και για τους ανθρώπους γύρω μας και θά πρέπει να συμπε-ρι--φερόμεθα σύμφωνα μέ τίς συ-στά--σεις τών ειδικῶν και τῶν ἀρ-χῶν, ὥστε να ἐμποδίσουμε κατά τό δυνατόν τήν ἐξάπλωση τῆς ἐπι-δημίας και να ἀποφύγουμε τά δυ-σάρεστα γεγονότα πού δυστυχῶς παρακολουθοῦμε να συμβαίνουν σέ πολλές χῶρες ἀλλά και στή δική μας.

Και συστήνω να ἀποφεύγουμε τά χειροφιλήματα, να ἀποφεύγουμε τούς ἀσπασμούς, να πλύνουμε τά χέρια μας, να ἔχουμε καθαριότητα πάντοτε μέ σαποῦνι, να μήν τά φέρνουμε στό πρόσωπό μας, στό στόμα μας, στά μάτια μας. Εἶναι ἐντολές πού πρέπει να τίς τηρήσουμε ὅλοι μας. Στόν ναό θά ἐρχόμεθα, θά προσευχόμεθα, θά κοινωνοῦμε, θά παίρνουμε Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι «εἰς ἴσιν ψυχῆς τε και σώματος». Πολλοί θέλουν να τά μπερδέψουν, ἀλλά ἐμεῖς πού ἀγαποῦμε τόν Χριστό, πού θέλουμε να εἴμεθα ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό, δέν φοβούμεθα. Ὁ Χριστός «ἔξω βάλλει τόν φόβον».

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Έως πότε, όκνηρέ, κατάκεισαι; Πότε δέ έξ ύπνου έγερθήση;»

Μία έρώτηση άκούσαμε στό ση-μερινό ανάγνωσμα από τό βιβλίο τών Παροιμιών νά άπευθύνει ό σοφός Σολομών. Μία έρώτηση μέ τήν όποία έπιχειρεϊ νά άφυπνίσει όσους τόν άκοϋν ή τόν διαβάζουν από τόν μεγάλο κίνδυνο τής όκνη-ρίας.

Όλοι γνωρίζουμε τί εΐναι όκνη-ρία και ποιές εΐναι οι συνέπειές της. Εΐναι εκείνη ή ανθρώπινη άδυ-ναμία πού μάς κάνει νά άδια-φοροϋμε για τήν έργασία μας, για τίς ύποχρεώσεις μας, για τίς ανά-γκες μας και για τίς ανάγκες τών οικείων μας, νά μήν θέλουμε νά έργασθοϋμε και νά κοπιάσουμε για τίποτε.

Όμως ζωή χωρίς έργασία, χωρίς προσπάθεια και κόπο, χωρίς δρα-στηριότητα, εΐναι ζωή χωρίς περιε-χόμενο. Εΐναι μία παράδοση τοϋ έαυτοϋ μας άνευ όρων στίς συγκυ-ρίες, πού δέν μάς όδηγεϊ πουθενά. Εΐναι μία κατάσταση σαν αύτή τήν όποία περιγράφει τό Πνεϋμα τοϋ Θεοϋ στήν Άποκά-λυψη λέγοντας ότι όνομα εΐχεις ότι ζεις, αλλά στήν πραγματικό-τητα εΐσαι νε-κρός. Γιατί νεκρός εΐ-ναι στήν πραγ-ματικότητα ό όκνη-ρός άν-θρω-πος, έφόσον δέν κάνει τίποτε στή ζωή του, δέν δημιουρ-γεϊ και δέν παράγει τίποτε, και όταν αναγκάζεται νά τό κάνει, τό κάνει δυσανασχετώντας και δια-μαρτυρό-μενος.

Ή όκνηρία, γράφει ό άγιος Ίω-άννης τής Κλίμακος, «όλον τόν πλοϋτον σκορπίζει», μπορεί νά σκορπίσει όλο τόν πλοϋτο.

Και δέν σκορπίζει μόνο τόν υλικό πλοϋτο, μόνο τά χρήματα ή τήν πε-ριουσία πού μπορεί νά εΐχει ένας άνθρωπος, αλλά σκορπίζει και τόν πνευματικό πλοϋτο. Διότι έκτός από τή φυσική όκνηρία ύπάρχει και ή πνευματική όκνηρία, πού εκ-φράζεται ως διάθεση άπραξίας και νωθρότητος για κάθε τι καλό, για κάθε τι πνευματικό.

Και όπως ό όκνηρός άνθρωπος δέν θέλει νά έργασθεϊ άκόμη και για νά κερδίσει τά πρόσ τό ζήν, δέν θέλει νά κάνει ότιδήποτε θά τοϋ «χαλάσει», όπως θεωρεϊ, τήν ήσυ-χία και τήν άνάπαυσή του, τό ίδιο συμβαίνει και μέ τόν όκνηρό στήν πνευματική ζωή. Και ή όκνηρία στήν πνευματική ζωή εΐναι πιό επικίνδυνη και πιό καταστροφική.

Ἡ πνευματική ζωή εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγώνας, ἀγώνας κατά τῆς ἀμαρτίας καί τῶν πειρασμῶν τοῦ πονηροῦ, πού δέν ἀφήνει περιθώρια ὀκνηρίας, ἀλλά ἀπαιτεῖ συνε-χῆ προσπάθεια καί ἐγρήγορση. Ὁ ὀκνηρός ὅμως δέν θέλει οὔτε νά ἀγωνισθεῖ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ οὔτε καί νά χρησιμοποιήσει τά ὄπλα πού μᾶς δίδει ἡ Ἐκκλησία μας γιά νά ἀγωνισθοῦμε.

Εἶναι ὀκνηρός στήν προσευχή, στή μελέτη, στόν ἐκκλησιασμό, στή νηστεία, σέ κάθε καλή καί ἀγαθή προσπάθεια, καί ἔτσι ἐκτός τοῦ ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει τί-ποτε, ἐκθέτει τόν ἑαυτό του καί στίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος βλέποντας τόν ὀκνηρό ἄν-θρωπο θεωρεῖ ὅτι ἔχει στή διάθεσή του ἕνα εὐκολο θύμα, πού μπορεῖ χωρίς μεγάλη προσπάθεια νά τό παρασύρει καί νά τό αἰχμαλωτίσει. Διότι ὁ ὀκνηρός πολύ εὐκόλα ὑπο-κύπτει στόν λογισμό τῆς ὀκνηρίας καί δέν θέλει νά πιέσει οὔτε κατ' ἐ-λάχιστο τόν ἑαυτό του, ἐνῶ ἡ ὀκνη-ρία του τόν κάνει νά ἀδια-φορεῖ ἀκόμη καί ὅταν προσεύχε-ται ἢ ὅταν βρίσκεται μέσα στήν Ἐκκλησία, τόν κάνει νά μὴν κάνει οὔτε τήν παραμικρή προσπάθεια γιά νά νικήσει τήν ἀδυναμία του, νά μετανοήσει καί νά ἐξομολο-γη-θεῖ.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τήν θεωροῦν καταστροφέα τῆς εὐλαβείας καί προστάτιδα τῆς κακίας. Γι' αὐτό καί ὁ σοφός Σολο-μῶν προσπαθεῖ νά μᾶς ἀφυπνίσει καί νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό αὐ-τήν ἐρωτώντας: «Ἔως πότε, ὀκνη-ρέ, κατάκεισαι; Πότε δέ ἐξ ὕπνου ἐγερθήση;»

Ἄς ἀφυπνισθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό τήν ὀκνηρία μας, πού εἶναι μία φυσική ροπή τοῦ ἀνθρώ-που. Ἄς σηκωθοῦμε ἀπό τόν ὕπνο τῆς ὀκνηρίας, ὅπως μᾶς συστήνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καί ἄς ἀγωνισθοῦμε, διότι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας περνᾷ, ἀλλά καί ἡ περί-ο-δος αὐτή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού εἶναι περίο-δος προσευχῆς, μετανοίας, νηστεί-ας καί ἀγῶνος πνευματικοῦ φεύ-γει, καί δέν πρέπει νά τήν ἀφή-σουμε νά φύγει, χάνοντας τίς εὐ-καιρίες πού μᾶς προσφέρει ὁ Θεός γιά νά καθάρουμε τήν ψυχή μας ἀπό τήν ἀμαρτία καί νά προε-τοιμασθοῦμε γιά τή μεγάλη ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

Ἄς ἐκμεταλλευθοῦμε αὐτή τήν πε-ρίοδο καί ἅς ἀξιοποιήσουμε καί τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίδει ἡ δο-κιμασία τήν ὁποία διέρχεται καί ἡ πατρίδα μας καί ὅλος ὁ κόσμος μέ τήν ἐπιδημία τοῦ κοροναϊοῦ πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, γιά νά προσευ-χη-θοῦμε περισσότερο, γιά νά εἴμαστε περισσότερο ἐγρήγορη, τηρώντας πάντοτε τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν ἐιδικῶν, τά μέτρα προφυ-λάξεως καί ὑγιεινῆς πού συστή-νο-νται ἀπό τούς ὑπευθύνους, γιά νά προστατεύσουμε καί τούς ἑαυ-τούς μας, ἰδιαιτέρως, παρακαλῶ, οἱ μεγα-λύ-τεροι στήν ἡλικία, οἱ ἀσθενεῖς καί ὅσοι ἔχουν προβλή-ματα ὑγείας, ἀλλά καί γιά νά προφυλάξουμε καί τούς ἀδελ-φούς μας, ἐάν ἔχουμε κάποια συμ-πτώματα πού παραπέμπουν στήν ἀσθένεια αὐτή.

Ἔχουμε ὅλοι εὐθύνη καί γιά τόν ἑαυτό μας καί γιά τούς ἀνθρώπους γύρω μας καί θά πρέπει νά συμπε-ρι--φερόμεθα σύμφωνα μέ τίς συ-στά--σεις τῶν ἐιδικῶν καί τῶν ἀρ-χῶν, ὥστε νά ἐμποδίσουμε κατά τό δυνατόν τήν ἐξάπλωση τῆς ἐπι-δημίας καί νά ἀποφύγουμε τά δυ-σάρεστα γεγονότα πού δυστυχῶς παρακολουθοῦμε νά συμβαίνουν σέ πολλές χῶρες ἀλλά καί στή δική μας.

Καί συστήνω νά ἀποφεύγουμε τά χειροφιλήματα, νά ἀποφεύγουμε τούς ἀσπασμούς, νά πλύνουμε τά χέρια μας, νά ἔχουμε καθαριότητα πάντοτε μέ σαπουνι, νά μὴν τά φέρνουμε στό πρόσωπό μας, στό στόμα μας, στό μάτια μας. Εἶναι ἐντολές πού πρέπει νά τίς τηρήσουμε ὅλοι μας. Στόν ναό θά ἐρχόμεθα, θά προσευχόμεθα, θά κοινωνοῦμε, θά παίρνουμε Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι «εἰς ἴσιν ψυχῆς τε καί σώματος». Πολλοί θέλουν νά τά μπερδέψουν, ἀλλά ἐμεῖς πού ἀγαποῦμε τόν Χριστό, πού θέλουμε νά εἴμεθα ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό, δέν φοβούμεθα. Ὁ Χριστός «ἔξω βάλλει τόν φόβον».

Ἄς εἴμεθα ὅλοι προσεκτικοί, λοιπόν, καί ἅς παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς προστατεύσει καί νά ἀπαλλάξει σύ-ντομα ἀπό τή δοκιμασία αὐτῆς τῆς ἐπιδημίας, καί ἅς ἐμπιστευ-ό-μα-στε τή ζωή μας στήν ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

[ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ](#)